RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0075 van 16 april 2013 in de zaak 1213/0081/SA/3/0069

In zake: mevrouw Anniek GEVAERT, wonende te 9810 Nazareth, Steenweg

228

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partii:

de byba MAGIC BOXXX, met zetel te 9840 De Pinte, Bosstraat 5

vertegenwoordigd door: de heer Patrick DHONDT

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 oktober 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 augustus 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth van 14 mei 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning verleend.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9810 Nazareth, Steenweg 230A en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 390f en 390g.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 19 maart 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en de heer Patrick DHONDT die verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De bvba MAGIC BOXXX verzoekt met een aangetekende brief van 14 december 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 februari 2013 vastgesteld dat het verzoek kan worden ingewilligd voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 11 januari 2010 levert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth een stedenbouwkundige vergunning af aan de tussenkomende partij voor de regularisatie van een betonplaat, tuinmuur en tuinberging.

De verzoekende partij tekent tegen deze stedenbouwkundige vergunning administratief beroep aan bij de verwerende partij. De verwerende partij verwerpt op 28 april 2010 het beroep van de verzoekende partij en herneemt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 11 januari 2010.

De verzoekende partij stelt tegen deze beslissing een beroep tot vernietiging in bij de Raad, en op 19 juli 2011 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 28 april 2010. De verwerende partij diende ingevolge het arrest van de Raad van 19 juli 2011 een nieuwe beslissing te nemen, en op 13 oktober 2011 weigert de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van een betonplaat, tuinmuur en tuinberging.

Op 10 januari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth een aanvraag in voor een vergunning tot verkavelingswijziging.

De aanvraag betreft het wijzigen van de artikelen 5, 7 en 8 van de verkavelingsvoorschriften. Deze verkavelingswijziging moet de regularisatie van de betonplaat, tuinmuur en tuinberging mogelijk maken.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan 'Oudenaarde', voor de eerste 50 meter gelegen in woongebied met daarachter woonuitbreidingsgebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt. De percelen behoren wel tot de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling nummer 5-44048-732/1, van 19 oktober 1987 waarvan de wijziging wordt gevraagd.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 januari 2012 tot en met 17 februari 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend. Vermeld bezwaarschrift gaat uit van de verzoekende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 7 februari 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 8 mei 2012 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nazareth verleent op 14 mei 2012 een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

... Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

1. Regularisatie betonplaat

Achter het gebouw en aan de zijkant van het gebouw (palend aan dhr. en mevr. Gevaert) is door de vorige eigenaars Everaert – Snoeck (vermoedelijk maar niet zeker in 2001) een betonplaat gegoten zonder stedenbouwkundige vergunning. De betonplaat lag er dus vermoedelijk minstens 6 à 7 jaar zonder dat er enige klacht van wateroverlast is geregistreerd.

Er is geen sprake van (water)overlast voor de buren dhr. en mevr. Gevaert door het niveauverschil ten opzichte van hun perceel (Steenweg 228). De percelen aan de andere zijde van lot 1 (huisnrs. 232 en verder) liggen trouwens op hetzelfde niveau als nr. 230. Het regenwater sijpelt voldoende inde grond naast en achter de betonplaat.

Bij de verdere tuinaanleg werd de betonplaat niet meer uitgebreid. De ruimte tussen plaat en afscheidingsmuurtje speeltuin wordt opgevuld met zand. De betonplaats op het speelterras werd deels afgegraven om de beplanting met haagbeuk mogelijk te maken (op reglementaire afstand). De oprit en parking werd afgewerkt in waterdoorlatende 'midagravel'. Er komt m.a.w. geen bijkomende verharding van het terrein waardoor extra last uitgesloten is.

Voor de speeltuin aan de linkerkant van het gebouw (bestaande betonplaat bekleed met kunstgras) en de speelzone achter het gebouw (met oa ballenbad) is behoud van een verharde toch kindvriendelijke ondergrond essentieel (ref. ook instructies Kind en gezin terzake). De kinderen moeten er makkelijk met fietsjes en dergelijke kunnen rijden wat op echt gras, gezien de zeer jonge leeftijd, veel moeilijker is. Bekleding met kunstgras (= hygiënisch en niet al te hard) is hierbij ideaal.

Voor de afwatering van de (vergunde) tuinberging is een dakgoot aangebracht waarbij het hemelwater wordt afgevoerd naar de regenput. Dit betekent zelfs een betere afwatering ten opzichte van de vroegere toestand. Bovendien is er bereidheid om een gootje te plaatsen naast de betonplaat, zoals voorzin in de bouwvergunning van 12 januari 2010. De geplaatste beukenhaag neemt bovendien op zich alvast veel vocht op. Bovendien groeit deze haag gestaag en heeft zeker geen last van wateroverlast.

Met betrekking tot de privacy van de aanpalende eigenaars Gevaert:

- aangezien de woning van de familie Gevaert niet rechtstreeks zichtbaar is vanop dit terras is het argument niet doorslaggevend. Bovendien is het tijdelijk gezien de groeiende beukenhaaf als afsluiting;
- het staat uiteraard vrij een levende haag of zeildoek aan hun zijde van de perceelsgrens te planten. Hiertegen is er geen bezwaar van de aanvragers.

2. Regularisatie vorm tuinberging

Enkel de vorm van de berging is gewijzigd ten opzichte van het goedgekeurd plan (vergunning van 18 juni 2007):

- het dak heeft slechts één hellende kant. De achterste muur vormt het hoogste punt;
- deuren en ramen zijn licht gewijzigd ten opzichte van het oorspronkelijk plan.

De inplanting op het terrein stemt wel overeen met het oorspronkelijk plan en is bijgevolg vergund door de gemeente Nazareth (vergunning van 18 juni 2007). Qua afmetingen is er een beperkt verschil van $\pm 1m^2$ t.o.v. plan (20,5 m^2 ten opzichte van 19,5 m^2).

3. Regularisatie afsluiting van de speeltuin

In plaats van een paaldraad en haag (hoogte 2 m) rond de speeltuin is een muurtje gebouwd dat ook afgewerkt is in kaleisel (zelfde kleur als het hoofdgebouw end e berging). Hoogte op alle plaatsen is minder dan 2 meter. In de bovenste stenenrij is ruimte voorzien om plantjes te zetten. Leilinden langsheen de muur worden vervangen door beuken (zie verder).

Klimopplantjes langsheen de muur zullen op termijn tot een groenscherm uitgroeien.

De keuze voor een muurtje is ingegeven door veiligheid, privacy en hygiëne van de kinderen. Door het plaatsen van een muurtje is inkijk vanaf de N60 niet meer mogelijk.

Op het globale perceel is heel wat groen aanwezig (siertuin vooraan, grasperk rond woning, beukenhaag tegen de rechtse perceelsgrens en achteraan tegen de N60, platanen achteraan, nieuw geplante beuken).

Verenigbaarheid met de voorschriften inzake ruimtelijke ordening

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming van het gewestplan, namelijk 50m woongebied met daarna woonuitbreidingsgebied.

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde verkavelingsplan, vandaar de gevraagde verkavelingswijziging.

. .

Watertoets

De aanvraag is niet gelegen in een risicozone voor overstromingen. Voor zover de aanvraag voldoet aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1

oktober 2004 houdende de vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, kan worden geoordeeld dat de aanvraag geen schadelijke effecten inhoudt op het algemene watersysteem.

Bijgevolg beslist het College van Burgemeester en schepenen in de zitting van 14 met 2012 het volgende:

- overwegende dat de aanvraag het wijzigen van een verkavelingsvergunning betreft met betrekking tot artikels 5, 7 en 8 voor het lot 1;
- overwegende dat de aanvraag gelegen is binnen een goedgekeurde nietvervallen verkaveling van 19 oktober 1987, afgeleverd aan Kerkfabriek Sint-Amandus. De verkavelingsvergunning is verleend onder nummer 5-44048-732/1 en primeert op de andere geciteerde aanlegplan(nen) zodat hier louter wordt geoordeeld op basis van de voorschriften van die verkavelingsvergunning;
- overwegende dat de aanvraag in strijd is met de voorschriften van het van kracht zijnde verkavelingsplan, vandaar de gevraagde verkavelingswijziging;
- overwegende dat gedurende het openbaar onderzoek één bezwaarschrift werd ingediend;
- overwegende dat het bezwaarschrift niet gegrond geacht wordt;
- overwegende dat huidige aanvraag betrekking heeft op het regulariseren van bestaande bouwovertreding;
- gelet op het gunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer, District Gent, van 7 februari 2012 mits voorwaarden;
- overwegende dat de aanvraag geen aanleiding geeft tot fundamentele stedenbouwkundige opmerkingen;

De aanvraag strekkende tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning met betrekking tot artikels 5, 7 en 8 voor het lot 1, geeft geen aanleiding tot fundamentele stedenbouwkundige opmerkingen en kan worden aanvaard mits volgende voorwaarden:

- de huidige stedenbouwkundige voorschriften blijven gelden;
- deze aanvraag stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn.

"

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 11 juni 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 augustus 2012 om dit beroep niet in te willigen en een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning te verlenen.

De verwerende partij beslist op 23 augustus 2012 om het beroep niet in te willigen en een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is als het lot 1 gelegen binnen een goedgekeurde en niet-vervallen verkaveling daterend van 19 oktober 1987, welke door het college werd afgeleverd aan

de kerkfabriek Sint-Amandus.

De verkaveling is bestemd voor het oprichten van vrijstaande eengezinswoningen met achterliggend de mogelijkheid voor het oprichten van garages en bijgebouwen evenals voor afzonderlijke berg- en niet hinderlijke werkplaatsen.

Volgens de voorschriften van de oorspronkelijke verkavelingsvergunning dient een bouwvrije zone van minimum 30 meter tegenover de gewestweg (N60) behouden te worden.

Dit voorstel tot verkavelingswijziging beoogt het mogelijk te maken het volgende te regulariseren: de oprichting van een tuinberging en een betonplaat binnen de 30 m van de gewestweg N 60, en een afsluiting met een hoogte van 1,8 m achteraan op het perceel. De voorgestelde verkavelingswijziging is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

Dit voorstel tot verkavelingswijziging beoogt het wijzigen van de bestaande verkavelingsvoorschriften om de regularisatie van een tuinberging en een betonplaat binnen de 30 m van de gewestweg N 60, en een afsluiting met een hoogte van 1,8 m achteraan op het perceel, mogelijk te maken.

Een verkaveling is in eerste instantie een werkinstrument om op een éénduidige en gedetailleerde manier de inrichting van een gebied te bepalen. Een wijziging kan slechts aanvaard worden indien dit bijdraagt tot een aanvaardbare stedenbouwkundige uitbouw van het gebied zonder nadelige gevolgen voor de aanpalenden en andere kavels binnen de verkaveling.

Door de vorige eigenaars werd een betonplaat gegoten langsheen en achter de voormalige loods (thans crèche). Hiervoor was geen stedenbouwkundige vergunning verleend. De huidige eigenaars Magic Boxxx byba en de heer en mevrouw Dhondt – Clauwaert waren als kopers niet op de hoogte van de inbreuk. Zowel de gemeente Nazareth als de instrumenterende notaris bevestigden niet op de hoogte te zijn van enige bouwovertreding op het terrein. De betonplaat ligt er vermoedelijk minstens 6 à 7 jaar zonder dat er enige klacht van wateroverlast is geregistreerd.

Bij de verdere tuinaanleg werd de betonplaat niet meer uitgebreid. De ruimte tussen plaat en afscheidingsmuurtje speeltuin werd opgevuld met zand. De betonplaat langsheen de perceelsgrens van mevrouw Gevaert aan het speelterras werd deels uitgebroken om de beplanting met haagbeuk mogelijk te maken. De oprit en parking werd afgewerkt in waterdoorlatende 'midagravel'. Er komt m.a.w. geen bijkomende verharding van het terrein waardoor extra last uitgesloten is. Het regenwater kan voldoende in de grond naast en achter de betonplaat insijpelen.

Het gebruik van de betonplaat als speelterras bij de kinderopvang resulteert niet in een hinder die de maat van normale burenhinder overstijgt en evenmin een aantasting vormt van de privacy.

De tuinberging is ingeplant binnen de zone van 30 m van de N60 waarvoor volgens de oorspronkelijke verkaveling een bouwverbod geldt. De gemeente Nazareth heeft de bouw ervan nochtans goedgekeurd (stedenbouwkundige vergunning van 18 juni 2007) alsook de regularisatie ervan bevestigd op 12 januari 2010 en zulks na positief advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 19 december 2009.

De te regulariseren tuinberging werd in een andere vorm dan op het goedgekeurde plan gerealiseerd. De inplanting op het terrein stemt echter wel overeen met het oorspronkelijke plan en gua afmetingen is er een zeer beperkt verschil van ongeveer 1 m² ten opzichte van het plan (20,50 m² ten opzichte van 19,50 m²). Deze afwijking van het goedgekeurde plan is gering zodat de goede ruimtelijke ordening en de belangen van aanpalende perceeleigenaars niet geschaad worden. Voor de afwatering van deze tuinberging is een dakgoot aangebracht waarbij het hemelwater wordt afgevoerd naar de regenput.

De afsluiting van de speeltuin is afgewerkt met een gemetst muurtje in plaats van met paaldraad en haag, dit omwille van de privacy van de kinderen. Door het plaatsen van het muurtje is inkijk vanaf de N60 niet meer mogelijk. De hoogte van het muurtje is op alle plaatsen 1,8 m hoog. In de bovenste stenenrij zijn vetplantjes aangebracht en er zijn intussen klimopplantjes over de hele lengte van de muur gepland die de ganse muur zullen bedekken en voor het nodige groen zullen zorgen.

Het eigendom is voldoende groot om op een stedenbouwkundig verantwoorde manier de tuinberging, betonplaat en afsluiting op te nemen zonder hierbij overdreven hinder naar de aanpalenden te veroorzaken of de bebouwingsmogelijkheden op het aanpalende perceel te beperken. De bezettingsgraad binnen het eigendom blijft op een stedenbouwkundig aanvaardbaar niveau. Op het globale perceel is voldoende groen aanwezig (siertuin vooraan, grasperk rond de woning, beukenhaag aan rechtse perceelsgrens en achteraan tegen N60, platanen achteraan, nieuw geplante beuken).

De woning van de familie Gevaert is niet rechtstreeks zichtbaar vanop het terras, de beukenhaag als afsluiting tussen de percelen is nog maar 1,2 m hoog maar is gestaag aan het groeien, en het staat de geburen vrij een levende haag of zeildoek aan hun zijde van de perceelsgrens te planten, zodat kan gesteld worden dat de privacy van de aanpalende eigenaars niet in het gedrang wordt gebracht.

De aanvraag strekkende tot de verkavelingswijziging teneinde de betonplaat, tuinmuur en tuinberging te regulariseren kan stedenbouwkundig worden aanvaard een geeft geen aanleiding tot fundamentele stedenbouwkundige opmerkingen.

Het agentschap Wegen en Verkeer gaf met betrekking tot voorliggend en voorgaande dossiers overigens telkens een gunstig advies.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is. Verkavelingsvergunning kan worden verleend.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken.

De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

" ...

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dreigt in hoofde van de verzoekende partij een ernstig nadeel te veroorzaken, omdat het besluit enkel tot doel heeft de regularisatie mogelijk te maken van onder andere het betonnen speelterras, dat wateroverlast op het lager gelegen buurperceel veroorzaakt, en de privacy van de verzoekende partij aantast.

De wijziging van de stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning vormt de noodzakelijke en rechtstreekse rechtsgrond voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van de betonplaat, tuinmuur en tuinberging dat voldoet aan de gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften, zodat er een voldoende nauw oorzakelijk verband bestaat tussen het ingeroepen nadeel en het bestreden besluit.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

Verzoekster beweert dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een ernstig nadeel veroorzaakt, omdat het besluit enkel tot doel heeft de regularisatie mogelijk te maken van onder andere het betonnen speelterras, dat wateroverlast op het lager gelegen buurperceel veroorzaakt, en haar privacy aantast.

De vordering tot schorsing, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, is thans zonder nut geworden. Vermits de vergunde wijziging van verkavelingsvergunning de regularisatie dient mogelijk te maken van de betonplaat, tuinmuur en tuinberging, welke de aangevoerde nadelen zouden hebben doen ontstaan, kan het aangevoerde nadeel niet meer worden voorkomen door een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. (Zie o.m. arrest nr. S/2011/0169 van 21 december 2011)

De vordering tot schorsing is onontvankelijk, minstens ongegrond. ..."

3.

De tussenkomende partij stelt dat de betonplaat al 7 jaar aanwezig is en dat het 'arbitrair' is om te stellen dat deze nu wel voor overlast zorgt en vroeger niet. De tussenkomende partij stelt verder dat de woning van de verzoekende partij vooraan is ingeplant en dat de verzoekende partij zelf een scherm of beplanting mag aanbrengen zodat er geen sprake kan zijn van schending van de privacy.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Onverminderd de vraag of de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen voldoende ernstig, moeilijk te herstellen en een gevolg van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zijn, stelt de Raad vast dat de door de bestreden beslissing goedgekeurde wijziging van de verkavelingsvergunning de regularisatie moet mogelijk maken van een betonplaat, tuinmuur en tuinberging. De eigenlijke stedenbouwkundige vergunning voor vermelde werken moet volgens de tussenkomende partij nog worden aangevraagd.

In zoverre vastgesteld moet worden dat de door de verzoekende partij gewraakte werken reeds zijn uitgevoerd en een vordering tot schorsing in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, is de Raad van oordeel dat de voorliggende vordering tot schorsing zonder meer doelloos is. De door de verzoekende partijen geschetste nadelen kunnen immers niet voorkomen worden door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

In zoverre de verzoekende partij met de voorliggende vordering tot schorsing wil voorkomen dat de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning op grond van de door de bestreden beslissing gewijzigde verkavelingsvergunning zou aanvragen, is de Raad van oordeel dat een dergelijke drijfveer niet zonder meer kan aangemerkt worden als een nadeel, laat staan ernstig en moeilijk te herstellen, in de zin van artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO. Dit laatste niet in het minst gelet op de administratieve en jurisdictionele beroepsmogelijkheden tegen een eventuele beslissing over een dergelijke vergunningsaanvraag.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
 - Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0081/SA/2/0069.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 16 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,	
	met bijstand van	
Katrien VISSERS,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier,		De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER